

[Jουλ-Madsen.]

en anden form for fritids/helårsbolig, f.eks. husmandsstedet, der bygges om til et hyggeligt og rekreativt forum for en familie, så vil der blive stadig flere og flere i dette land, der under den ene eller den anden form ejer sin egen bolig — og det lige fra arbejdsmand til direktør for at bruge en populær vending. Hvorfor så gøre denne bolig dyrere ved en urimelig beskatning, det hører ikke hjemme i et moderne samfund.

Det konservative folkeparti var modstander af denne skat, da den blev indført, og vi hilser det velkommen, at den nye regering med det samme, således som de tre borgerlige partier lovede under valgkampen, foreslår, at denne skat bortfalder.

Men jeg må sige ligesom hr. Gudme, at nu skal være nu. Der er ingen rimelighed i, når afgiften skal bortfalde, at advokater og ejendomsmæglere og befolkning skal leve med at finde ud af, hvordan de nu klarer problemerne, hvis de ønsker at handle nu, men først kan komme af med skatten pr. 1. oktober. Jeg må derfor helt klart sige for mit partis vedkommende, at hvis ikke hr. Gudme havde bebudet at ville stille ændringsforslag, så ville mit parti gøre det. Vi vil afskaffe denne afgift, men vi vil afskaffe den nu, og jeg vil henstille til den højtærede finansminister at følge et godt råd i denne sag.

Børge Johansen (CD):

Mit partis stilling til dette forslag vil i nogen grad afhænge af, hvor meget hold der er i ministerens bemærkninger om de ulemper, der er forbundet med afgiften. Der skal for os at se en hel del ulemper til for at påføre staten et provenutab på 550 mill. kr., men hvis det er rigtigt, at afgiften især rammer de unge, der vil bosætte sig, og belastere pantebrevsmarkedet utåleligt og bidrager til at hæve ejendomspriserne, så vil vi gerne drøfte det fordomsfrit i udvalget. Jeg vil føje til, som det er sagt fra radikal side, at skal den ophæves, så bør det være straks.

Ømann (SF):

Dette er jo ikke en skat på boligen, det er en skat på handel med ejendomme. Der har været fremsat mange subtile betragtninger her i dag om prisvirkningen. Den er ganske

simpel. Hvis det er et købers marked, så kommer sælger til at betale de 2½ pct.; hvis det derimod er et sælgers marked, så kan det være køberen, der kommer til det, og det har noget at gøre med kritikken af, at man afskaffer denne afgift lige netop nu.

Det kan da godt være, at man tilsigter, skal vi sige mere lempelige vilkår for parcelhusene, for det er jo det, det i hovedsagen drejer sig om ved disse omsætninger, når man ser på omsætningsstatistikken, men mon man alligevel ikke må erkende, at markedet fra sælgers side på disse huse ligger lavt for øjeblikket? At vi i virkeligheden nu i 1974 bevæger os ind i et år, hvor der er et købers marked? Det vil jo så sige, at al den kritik, der har været, om, at hidtil var det køberen, der skulle betale afgiften, ikke gælder mere, nu er det sælgeren, der skal betale den, og det vil sige, at denne afgift i virkeligheden kommer til at virke prisdæmpende. Så kan man sige: nå ja, det er da ikke sikkert, at den virker prisdæmpende. Jo, det er det. I det øjeblik der er en afsætningskrise, og i det øjeblik man har at gøre med et marked, som er i den grad inflationsbefængt, og hvor der ikke bygges og sælges noget nyt parcelhus, uden at der er en skudsikker gevinst på hvert enkelt hus på opimod 100.000 kr., så er der jo virkelig luft i denne affære, og så vil det sige, at afgiftens bevarelse ville betyde en prisdæmpning.

Derfor synes jeg, det er det mindst gunstige tidspunkt, regeringen overhovedet kunne være kommet med dette forslag på, men jeg vil også sige, at det er groft, når man går til valg på, at man vil nedsætte indkomstskatterne, at man så som led i sine julegaver til proselytter, altså nogle, der står én nær, deler den ene skattelettelse ud efter den anden og så oven i købet kommer her med en bombe på 550 mill. kr., som uvægerligt vil omsætte sig i en relativ forøgelse af indkomstbeskatningen. Det er et stærkt stykke. Jeg kunne forstå, om man var kommet med det, hvis det var led i en konstruktiv antiinflationspolitik, nemlig hvis man sagde, som sandheden er, at der er jo meget, meget store gevinster at høste bare ved at eje en ejendom. Hver dag stiger værdien, og der indhøstes daglig gevinster ved salg, og de gøres kontante disse gevinster, og de er i høj grad med til at præge inflationsbilledet. Hvis man dér havde sagt: